

STORTINGET

Innst. 73 S

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:4 S (2024–2025)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken og Ola Elvestuen om økonomisk støtte i forbindelse med søknader om vindkraftutbygging

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag til lovendring som sikrer at det gis nødvendig økonomisk bistand til behandlingen av søknader om kraftutbyggingsprosjekter, som vindkraft, på linje med det som gis i forbindelse med søknader om vannkraftutbygging.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Sakens dokumenter er tilgjengelig på sakssiden på [stortinget.no](#).

Komiteens behandling

Komiteen har i brev av 7. oktober 2024 til Energidepartementet ved statsråd Terje Aasland bedt om en vurdering av forslaget. Statsrådets uttalelse følger av vedlagte brev av 14. oktober 2024. Videre har komiteen stilt flere spørsmål til statsråden i forbindelse med saksbehandlingen. Statsrådets svarbrev er vedlagt innstillingen.

Komiteen inviterte til skriftlig høring, og har motatt to skriftlige høringsinnspill.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Mani Hussaini, lederen Ingvild Kjerkol, Stein Erik Lauvås, Linda Monsen Merkesdal og Sigurd Kvammen Rafaelsen, fra Høyre, Jan Tore Sanner, Charlotte Spurkeland, Bård Ludvig Thorheim og Mathilde Tybring-Gjedde, fra Senterpartiet, Aleksander Øren Heen, Gro-Anita Mykjåland og Hans Inge Myrvold, fra Fremskrittspartiet, Terje Halleland og Marius Arion Nilsen, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til Representantforslag 8:4 S (2024–2025) fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken og Ola Elvestuen om økonomisk støtte i forbindelse med søknader om vindkraftutbygging.

Komiteen viser til uttalelse i saken fra energiminister Terje Aasland datert 14. oktober 2024. Uttalelsen er vedlagt innstillingen.

Komiteen viser også til oppfølgingsspørsmål og svar fra statsråd Terje Aasland datert 22. oktober 2024 og svar på oppfølgingsspørsmål som er vedlagt innstillingen.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til statsrådets uttalelse i saken datert 14. oktober. Der under-

strekes det at mesteparten av kostnader i forbindelse med søknader og konsesjonsbehandling i vindkraftsaker dekkes av tiltakshaver. Videre vises det til at reindriften er tilført midler gjennom Reindrifftsavtalen, som er tiltenkt å styrke både rådgivningstjenesten og utredningskapasiteten for reindriften i forbindelse med arealsaker. Det understrekes også at vindkraftsøknader hvor det er inngått avtale med reindriften om kompenserende eller avbøtende tiltak, vil bli prioritert fra myndighetenes side.

Disse medlemmer viser til at reindriften allerede har gode ordninger for økonomisk kompensasjon både før og under konsesjonsbehandling og ved eventuell realisering av vindkraft som påvirker reindrifftsutøvelsen. Disse medlemmer understreker at kun et fåtall av vindkraftprosjektene i Finnmark som er meldt inn til NVE, vil konsesjonsbehandles eller realiseres. Disse medlemmer uttrykker bekymring for om regjeringens annonserte kraft- og industriløft for Finnmark vil bli innfridd i form av ny kraftproduksjon innen 2030 tilsvarende den mengden kraft som er gitt konsesjon for til Melkøya.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne vil trekke frem Čorgaš reinbeitedistrikt som eksempel, som på Nordkinnhalvøya må ta stilling til flere vindkraftutbyggingssaker. Dette legger en betydelig arbeidsbelastning på reinbeitedistriktet som berørt part både i omfang og kompleksitet, som per i dag ikke har krav på lovfestet økonomisk støtte for å håndtere søknadene. Disse medlemmer viser til at dette står i motsetning til grunneiere, rettighetshavere og andre berørte parter ved vannkraftprosjekter, som i henhold til vassdragsreguleringsloven § 13 kan få erstattet utgifter til juridisk og sakkyndig bistand og som er påløpt etter at en søknad er sendt eller melding er lagt ut til offentlig etter-syn etter plan- og bygningsloven § 14-2. Disse medlemmer viser til Energidepartementets vurdering av at tilsvarende lovfestet støtte ikke er etablert for vindkraftsaker under energiloven, til tross for at de samme behovene for juridisk og annen faglig bistand også oppstår her. Disse medlemmer mener at tilsvarende støtteordninger bør gjelde for alle typer kraftutbygging, også for eksempel for vindkraftprosjekter.

Disse medlemmer registrerer at Energidepartementet i sin vurdering mener at det ikke er behov for å innføre en lovfestet plikt for dem som har sendt inn meldinger, til å dekke utgifter til sakkyndig bistand, og viser til ulike tiltak som skal bidra til ivaretagelsen av reindriftnæringen i forbindelse med konsesjonsprosesser. Departementet viser blant annet til at «motparten» ved ekspropriasjonssaker etter oreigningslova § 15 får dekket nødvendige utgifter som vedkommende har hatt i saken. Disse medlemmer understreker imidlertid at oreigningslova og bestemmelsene om utgifts-

dekning i denne ikke er relevant i tilfeller hvor det ikke er fremmet søknad om ekspropriasjon. Reinbeitedistriktene og andre berørte parter må dermed bære kostnadene knyttet til saksbehandlingen uten mulighet for refusjon ved potensielt avslag for søker.

Disse medlemmer registrerer videre at departementet viser til ulike tiltak som kan føre til at reindriften kompenseres i saker om vindkraftutbygging, herunder potensielle kommunale gebyrer etter plan- og bygningsloven § 33-1, økt distriktstilskudd og 5 mill. kroner i midler til Norske Reindriftsamers Landsforbunds rådgivningstjeneste i Reindrifftsavtalen 2024/2025. Departementet viser også til mulighet for tilskudd til juridisk bistand for reindriften sine rettigheter i arealsaker under Reindriften sin utviklingsfond, og til regjeringens forslag i revidert nasjonalbudsjett 2024 om en kompensasjon på 0,1 øre per kWh fra vindkraftverk som påvirker reindriften sin arealbruk. Disse medlemmer mener det er verdt å merke seg at disse ordningene, på samme måte som utgiftsdekning ved ekspropriasjonssaker, er betinget av at kraftutbyggingen faktisk realiseres. De innebærer dermed ikke nødvendigvis økonomisk støtte eller kompensasjon for berørte parter i vindkraftsaker etter at en søknad er sendt, på lik linje som berørte parter i vannkraftsaker mottar dette etter vassdragsreguleringsloven.

Disse medlemmer registrerer at departementet også viser til at konsesjonssøknader til vindkraftverk som inneholder dokumentasjon på medvirkning fra reindriften i utredningen og en avtale om avbøtende og kompenserende tiltak, blir prioriterte hos NVE. Disse medlemmer mener dette insentivet er godt, men at det ikke sikrer likebehandling i form av økonomisk støtte til behandling av søknader om all kraftutbygging.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag til lovendring som sikrer at det gis nødvendig økonomisk bistand til behandlingen av søknader om kraftutbyggingssaker, som vindkraft, på linje med det som gis til berørte parter i forbindelse med søknader om vannkraftutbygging etter vassdragsreguleringsloven.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Venstre og Miljøpartiet De Grønne viser til at fornybar energi er avgjørende for at Norge skal nå sine klimamål og bidra til den globale innsatsen mot klimaendringer. Utbyggingen må imidlertid ivareta hensynet til reindriften og ikke gå på bekostning av denne. Disse medlemmer understreker viktigheten av at saksbehandlingen i forbindelse med slike prosjekter er grundig, og at alle berørte parter, herunder reindriftnæringen, får tilstrekkelige ressurser til å ivareta sine interesser i prosessene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet vil understreke at likest mulig rammevilkår for saksbehandling, uavhengig av energiform, bør etterstrebes. Disse medlemmer ønsker derfor å se dette i et mer helhetlig perspektiv, hvor flere energiformer hensyntas, og hvor man i større grad harmoniserer rammevilkår for forskjellige typer kraftproduksjon. På bakgrunn av at forslaget kun omhandler vindkraft, vil ikke disse medlemmer støtte forslaget.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne vil understreke at regjeringens kraft- og industriløft for Finnmark er en veldig dårlig idé. Det såkalte løftet bunner i regjeringens (Arbeiderpartiets og Senterpartiets) beslutning (med støtte fra Høyre) om å elektrifisere Melkøya med kraft fra land. Dette er ikke et løft for Finnmark, men et energipolitisk problem. Elektrifiseringen av Melkøya vil påvirke kraftbalansen, strømpriene og nettleien i regionen på en ufordelaktig måte, i tillegg til å øke presset på naturen og reindriften. Både konkrete planer om vindindustri i fylket og byggingen av kraftledningen Skaidi–Hammerfest i luftlinje truer en av de tradisjonelle, samiske næringsveiene (reindriften).

Disse medlemmer peker på at regjeringen har trosset egne fagmyndigheter med kraft- og industriløft for Finnmark. Disse medlemmer viser her til Norges vassdrags- og energidirektorats (NVEs) «Bakgrunn for innstilling, Ny 420 kV Skaidi–Hammerfest» (22.9.2022), der det står følgende:

«NVE understreker at vi mener at grensen er nær for hvor stor belastning reinbeitedistriktene som blir berørt av tiltaket tåler før de ikke kan drive reindrift på samme måte som før. Kraftledningen vil utgjøre enda en brikke i bit-for bit-utbyggingen i området, og NVE mener Olje- og energidepartementet må ta dette med i betraktningen når fordelene ved elektrifisering av Melkøya og Wisting skal veies opp mot ulempene dette vil medføre.»

Videre, i notatet kalt «Om NVEs pågående arbeid med vindkraftkonsesjonsaker i Finnmark» som ble sirkulert sommeren 2023, er myndighetsinstansen enda tydeligere:

«Det viktigste budskapet i notatet er dette: Samtlige av konsesjonsakene i Finnmark er krevende og har lav framdrift. Dette skyldes både at flere av sakene krever tilleggsutredninger fra tiltakshaver, omfattende vurderinger av miljø- og naturinngrep, og krevende prosesser mot reindriftsinteressene. Dette er det viktig å ta med i betraktningen, når man politisk skal vurdere ambi-

sjonsnivået man vil uttrykke for framdrift i konsesjonsakene i Finnmark.

Konsultasjoner med reindriftsinteressene blir vanskelige og mer tidkrevende, da det fra reindriftens side henvises til de pågående prosessene på Fosen. Dette gjør at en dialog med mål om å få til gode løsninger med gode avbøtende tiltak for reindriften blir krevende og er svært ressurskrevende. Det er svært ressurskrevende for NVE, men også for de berørte partene. For reindrifta er det nå flere driftsenheter som er involvert i mange ulike arealprosesser.»

Disse medlemmer finner det svært kritikkverdig at statsråden har trosset så tydelige advarsler fra NVE. Direktoratet er veldig klar på hvor utfordrende det såkalte kraftløftet vil være for reindriften, og hvor ressurskrevende utbyggingen er for de berørte partene. Selv om disse medlemmer er dypt uenige i beslutningen om å elektrifisere Melkøya, er økonomisk støtte det minste de berørte reinbeitedistriktene bør kunne forvente når regjeringen og Høyre nå bereder grunnen for å ødelegge deres tradisjonelle næringsvei.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen fremme forslag til lovendring som sikrer at det gis nødvendig økonomisk bistand til behandlingen av søknader om kraftutbyggingsprosjekter, som vindkraft, på linje med det som gis til berørte parter i forbindelse med søknader om vannkraftutbygging etter vassdragsreguleringsloven.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:4 S (2024–2025) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken og Ola Elvestuen om økonomisk støtte i forbindelse med søknader om vindkraftutbygging – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 3. desember 2024

Ingvild Kjerkol

leder

Sigurd Kvammen Rafaelsen

ordfører

DET KONGELIGE
ENERGIDEPARTEMENT

Statsråden

Energi- og miljøkomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

24/2475-

14. oktober 2014

Svar på representantforslag 4 S (2024-2025) – Økonomisk støtte i forbindelse med søknader om vindkraftutbygging

Jeg viser til oversendelse 7. oktober 2024 fra Energi- og miljøkomiteen der det bes om uttalelse til Representantforslag 4 S (2024-2025) fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken og Ola Elvestuen. Representantene fremmer følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen fremme forslag til lovendring som sikrer at det gis nødvendig økonomisk bistand til behandlingen av søknader om kraftutbyggingsprosjekter, som vindkraft, på linje med det som gis i forbindelse med søknader om vannkraftutbygging.

NVE har kunngjort at 11 vindkraftprosjekter i Finnmark vil bli prioritert for behandling framover, jf. bakgrunnen for representantens forslag. I første omgang handler dette om meldinger med forslag til konsekvensutredningsprogram som er sendt på høring. Dette er ikke det samme som konsesjonssøknader med konsekvensutredninger. Jeg har forståelse for at konsesjonsprosessen kan oppfattes som omfattende. Samtidig er en god og grundig konsesjonsprosess en viktig forutsetning for at man får gjort riktige vurderinger av om det skal gis konsesjon til energianlegg eller ikke.

Størstedelen av kostnadene i forbindelse med konsesjonsbehandling er forbundet med utarbeiding av melding med forslag til konsekvensutredningsprogram, konsekvensutredninger, konsesjonssøknad og eventuelt detaljplan for bygging og drift av anlegget. Disse kostnadene dekkes i dag av tiltakshaver/konsesjonær.

Bestemmelsen i vassdragsreguleringsloven § 13 gjelder utgifter som «grunneiere, rettighetshavere, kommuner og andre interesserte» har hatt til nødvendig juridisk og annen

sakkyndig hjelp. Som representantene peker på, er det riktig at energiloven ikke har en tilsvarende bestemmelse. Flere av de gruppene som er listet opp i vassdragsreguleringsloven § 13 har imidlertid, i en viss utstrekning, rett til utgiftsdekning for kostnader i forbindelse med bygging av energianlegg i dag.

For ekspropriasjonssaker følger det av oreigningslova at den som søker om ekspropriasjonstillatelse må bære kostnadene som motparten har hatt under saksbehandlingen, jf. oreigningsloven § 15. Dette omfatter blant annet utgifter til juridisk og annen sakkyndig hjelp, reiseomkostninger o.l., som berørte grunneiere og rettighetshavere har hatt. I store konsesjonssaker etter energiloven søkes det ofte om samtykke til ekspropriasjon samtidig som det søkes om konsesjon.

I forbindelse med kommunens behandling av områderegulering for vindkraft, kan den enkelte kommune fastsette gebyr i medhold av plan- og bygningsloven § 33-1. Gebyr til dekning av kostnader til behandling av private planforslag skal dekke det arbeid som kommunen har med slike saker, jf. plan- og bygningsloven § 33 første ledd annet og tredje punktum. Dette er omtalt nærmere i Prop. 111 L (2022-2023) pkt. 4.2.4. om endringer i energiloven og plan- og bygningsloven om vindkraft på land.

I samme proposisjon står det at konsesjonssøknader til vindkraftverk som inneholder dokumentasjon på medvirkning fra reindriften i utredningen og en avtale om avbøtende og kompenserende tiltak, vil bli prioritert i konsesjonsbehandlingen framfor søknader som ikke har god dokumentasjon på disse forholdene. Dette understreker betydningen av at de som ønsker å søke om konsesjon til vindkraftverk bør gå i dialog med de samiske interessene i området.

Regjeringen har tidligere framhevet et mål om å finne fram til løsninger som gjør at vindkraft og reindrift kan sameksistere. I desember 2023 la regjeringen fram en tiltakspakke for reindrift og energi, med formål om at reindriften skal bli bedre ivaretatt ved planlegging og utbygging av energi. I Reindriftsavtalen 2024/2025 er distriktstilskuddet økt for at reinbeitedistriktene skal få mer kapasitet til å medvirke i arealsaker. I Reindriftsavtalen 2024/2025 ble det også enighet om å sette av 5 millioner kroner til Norske Reindriftsamers Landsforbunds rådgivningstjeneste i arealsaker. I tillegg åpner forskrift for Reindriften utviklingsfond kapittel 7 opp for at reinbeitedistrikter eller siidaer kan innvilges tilskudd til juridisk bistand i forbindelse med ivaretagelse av reindriften beiterett i Norge. I tillegg foreslo regjeringen i RNB 2024 å bevilge 10 millioner kroner til overføring av en andel av verdiskaping fra vindkraftproduksjon til reindriften. Der et vindkraftverk, alene eller sett i sammenheng med andre tiltak, har negative konsekvenser for reindriften skal reindriften få overført et beløp tilsvarende 0,1 øre per kWh av årlig vindkraftproduksjon. Dette skal bidra til at de som har ulempene ved et tiltak også får en fordel. Etter mitt syn er dette eksempler på tiltak og ordninger som skal bidra til ivaretagelse av reindriftnæringen i forbindelse med konsesjonsprosesser, som ikke krever endring i energiloven. I tillegg har konsesjonsmyndigheten, i første rekke NVE, et ansvar for å legge opp til en

saksbehandlingsprosess som både er forsvarlig og effektiv, og som legger opp til nødvendig medvirkning.

Etter mitt syn er det på denne bakgrunn ikke hensiktsmessig å innføre en egen bestemmelse om utgiftsdekning for energiprojekter nå, slik representantene foreslår.

Med hilsen

Terje Aasland

**DET KONGELIGE
ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Energi- og miljøkomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref
th/ah

Vår ref
24/2475-

Dato
22. oktober. 2024

**Svar på oppfølgingsspørsmål fra Stortinget – Dokument 8:4 (2024-2025)
om økonomisk støtte i forbindelse med søknader om vindkraftutbygging**

Jeg viser til brev av 15. oktober 2024 fra Energi- og miljøkomiteen der det bes om svar på fire oppfølgingsspørsmål i forbindelse med Energidepartementets svar av 14. oktober 2024 om Dok. 8:4 (2024-2025):

- 1. Betyr dette at Corgas reinbeitedistrikt kan kreve økonomisk støtte fra utbyggerne på Nordkyn-halvøya i forbindelse med planene om kraftutbygging de har presentert der?*

Utgiftsdekningsbestemmelsen i lov om oreigning av fast eigedom (oreigningslova) § 15 gir «motparten» i en ekspropriasjonssak rett på å få dekket nødvendige utgifter som vedkommende har hatt i «saka», med andre ord i ekspropriasjonssaken. For at bestemmelsen skal komme til anvendelse, må det ha kommet inn en søknad om samtykke til ekspropriasjon. Som nevnt i brev av 14. oktober, søkes det ofte om samtykke til ekspropriasjon samtidig som det søkes om konsesjon. Jeg er ikke kjent med at NVE har satt i gang behandling av ekspropriasjonssøknader for de aktuelle vindkraftprosjektene i Finnmark som er på meldingsstadiet.

Representantforslaget gjelder endring av energiloven som sikrer at «den samme økonomiske støtten» gis i forbindelse med andre kraftutbygginger som ved søknader om utbygging av vannkraft. Forslagsstillerne har i denne sammenheng vist til utgiftsdekningsbestemmelsen i vassdragsreguleringsloven § 13. Jeg ønsker å påpeke at det i forarbeidene til vassdragsreguleringsloven § 13 framgår at utgifter som er påløpt i meldingsfasen «bare [vil] kunne kreves dekket dersom det kommer inn konsesjonssøknad i

saken».¹ Dette betyr at eventuelle kostnader som påløper for grunneiere, rettighetshavere, kommuner og andre interesserte etter at melding er lagt ut til offentlig ettersyn, men der meldingen ikke resulterer i en konsesjonssøknad, ikke vil kunne kreves dekket etter vassdragsreguleringsloven § 13.

- 2. For sakene på Nordkyn-halvøya foreligger det foreløpig ikke konsesjonssøknader. Men disse utbyggingene er prioritert behandlet av NVE. Hvilke forventninger har statsråden til at utbyggere bidrar med økonomisk støtte til for eksempel reindrifta som rettighetshaver i området, for deres arbeid med disse planene?*

Jeg viser til mitt svar av 3. september 2024 på spørsmål nr. 2612 til skriftlig besvarelse. Her svarte jeg blant annet:

«Gode prosesser for alle involverte er også et ansvar som påhviler de som har sendt inn meldinger. Jeg håper og tror at også de private tiltakshaverne er seg sitt ansvar bevisst, og at de også legger til rette for at de berørte samiske interessene får mulighet til å bidra inn i arbeidet med å behandle meldingene. Tiltakshavers ansvar for å legge aktivt til rette for at tilstrekkelig medvirkning fra reindriften kan finne sted på et tidlig stadium, ble også fremhevet i Meld. St. 28 (2019-2020) *Vindkraft på land*. Ifølge stortingsmeldingen kunne dette også innebære at tiltakshaver må sørge for at reindriften får bistand med den rådgivning konsesjonsmyndighetene finner nødvendig. Det vil være i tiltakshavernes interesse å samarbeide godt med alle involverte parter, slik som reindriftsnæringen. Et godt samarbeid mellom tiltakshaver og reindriftsnæringen, særlig i denne tidlige fasen, er sentralt for å kunne legge til rette for gode og solide konsekvensutredninger.»

Som jeg også har nevnt tidligere, mener jeg det er positivt dersom tiltakshavere tar initiativ til å støtte berørte reinbeitedistrikter økonomisk i forbindelse med meldingsbehandlingen. Jeg mener imidlertid at det ikke er behov for å innføre en lovbestemt plikt for de som har sendt inn meldinger til å dekke utgifter til sakkyndig bistand.

- 3. Og hvis statsråden ikke har noen forventninger til slik økonomisk støtte nå pga. at det ikke er hjemmel for det i lovverket, ser han ikke behovet for en lovendring som foreslått?*

Etter mitt syn er det ikke hensiktsmessig å innføre en bestemmelse om utgiftsdekning for energiprojekter nå, slik representantene har foreslått. Jeg har tidligere vist til at det er flere tiltak og ordninger som skal bidra til ivaretagelse av reindriftsnæringen i forbindelse med konsesjonsprosesser, som ikke krever endring i energiloven.

- 4. De ordninger statsråden peker på her er vel økonomisk støtte i forbindelse med at vindkraftverk bygges ut, og ikke som støtte til arbeidet med søknadene om utbygging?*

Det er pekt på flere ulike tiltak og ordninger som skal bidra til ivaretagelse av reindriftsnæringen. Det er riktig at overføringen av et beløp tilsvarende 0,1 øre per kWh av

¹ Prop. 117 L (2016-2017) pkt. 6.3.4.2, jf. også Ot.prp. nr. 50 (1991-1992) pkt. 5.14 og Ot.prp.nr.69 (1966-1967) s. 83.

årlig vindkraftproduksjon til reindriften forutsetter et utbygd og idriftsatt vindkraftverk. Andre tiltak, slik som økning av distriktstilskuddet for at reinbeitedistriktene skal få mer kapasitet til å medvirke i arealsaker og avsetning av fem millioner til Norske Reindriftsamers Landsforbunds (NRL) rådgivningstjeneste i arealsaker i Reindriftsavtalen 2024/2025, er ikke økonomisk støtte som forutsetter at vindkraftverk er besluttet utbygd. Jeg ønsker imidlertid ikke å uttale meg om hvordan NRLs rådgivningstjeneste i arealsaker eller styret for Reindriften utviklingsfond bør disponere midlene sine i enkeltsaker.

Med hilsen

Terje Aasland

